

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/2013/V8
20.12. Luna 11 Ziua 14

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 51/1023 din 16.11.2012

SG

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531

Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosarul nr.1344 L/2/2012

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 62 06 / 14 -11- 2012

S-A LUAT ACT

În ședința Biroului Permanent
al Camerei Deputaților
din data de 20.11.2012
Nr. 1062

Domnului

VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 1062 din 16.11.2012

În conformitate cu dispozițiile art.28 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, o copie a Deciziei nr.822 din 10 octombrie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr.30 din 11 septembrie 2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat, sesizare formulată de domnul Sergiu Andon.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Augustin Zegrean

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr. 1344L/2/2012

DECIZIA nr.822
din 10 octombrie 2012
referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților
nr.30/2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat

I. La data de 14 septembrie 2012 a fost înregistrată la Curtea Constituțională „contestația” formulată de domnul Sergiu Andon împotriva Hotărârii Camerei Deputaților nr.30/2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub cu nr.5579, formând obiectul Dosarului nr.1344L/2/2012.

II. **Obiectul sesizării** îl constituie Hotărârea Camerei Deputaților nr.30/2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.647 din 11 septembrie 2012, care, la articolul unic, prevede următoarele:

„Camera Deputaților constată încetarea de drept a calității de deputat a domnului Andon Sergiu, la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, și declară vacant locul de deputat în Circumscripția electorală nr. 42 București, Colegiul uninominal nr. 16.”

III. **În motivarea sesizării**, autorul acesteia susține că hotărârea contestată este lipsită de temei legal sau regulamentar și restrânge grav drepturi și libertăți fundamentale, respectiv dreptul său de a fi ales și dreptul alegătorilor care, prin vot, i-au încredințat un mandat de deputat în Parlamentul României.

În continuare, autorul sesizării arată că hotărârea contestată invocă dispozițiile art.200 alin.(2) din Regulamentul Camerei Deputaților, care prevăd: *„După expirarea*

termenului prevăzut la alin.(1), deputatul care continuă să se afle într-un caz de incompatibilitate este considerat demisionat din calitatea de deputat. Demisia se aduce la cunoștință Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Dispozițiile alin.(1), la care textul citat face trimitere, se referă, la rândul lor, la „una dintre incompatibilitățile prevăzute la art.196-198” din același Regulament, acestea vizând incompatibilitatea calității de deputat „cu exercitarea oricărei funcții de autoritate” (art.196), „cu funcția de Președinte al României și cu cea de senator” (art.197), „cu statutul persoanelor care, potrivit legii, nu pot face parte din partidele politice” (art.198)

Or, autorul contestației nu s-a aflat în niciuna dintre aceste ipoteze.

Față de situația de fapt, arată că pretextul măsurii de constatare a încetării de drept a mandatului său de deputat l-a constituit actul întocmit de Agenția Națională de Integritate nr.49/I/I/01.06.2009, prin care s-a constatat că, în luna aprilie 2008, acesta a asistat juridic, la Direcția Națională Anticorupție, în calitate de avocat, o persoană învinuită de o presupusă infracțiune de corupție, prestație neîngăduită în cazul avocaților parlamentari de dispozițiile art.82¹ din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Susține, față de aceasta, că aspectul incompatibilității nu a fost învederat nicio clipă în cadrul urmăririi penale respective, așa cum se procedează în cazul incompatibilităților procedurale prevăzute pentru alți participanți la actul de justiție.

Fără a tăgădui materialitatea faptelor constatate de Agenția Națională de Integritate, autorul contestației susține, însă, că sancțiunea prevăzută pentru starea de incompatibilitate prevăzută de art.82¹ din Legea nr.161/2003 nu este cea cuprinsă la art.83 din aceeași lege, referitoare la regimul demiterii și al interdicției de a mai ocupa timp de 3 ani aceeași funcție. Art.83 se referă, în realitate, la incompatibilitățile stabilite prin art.81 și art.82, adică incompatibilitățile dintre funcții, și nu la cea prevăzută de art.82¹, care se referă la situația specială a exercitării unei profesii. Sancțiunea demiterii

prevăzută de art.83 – text clar și limitativ – reprezintă consecința neexercitării în termenul legal de 15 zile (30 de zile în Regulamentul Camerei Deputaților) a opțiunii dintre **două funcții**. Or, renunțarea la exercițiul unei profesii liberale – recunoscute, în principiu, ca fiind compatibilă cu calitatea de parlamentar – nu este nicăieri prevăzută în legislație. De altfel, în situațiile reglementate de art.82¹ din Legea nr.161/2003, opțiunea în sine este imposibilă, deoarece incompatibilitatea se consumă instantaneu, prin însăși prestația juridică, șansa opțiunii dintre calitatea specială și profesie devenind caducă. Deci sancțiunea ar surveni insurmontabil, fără posibilitatea celui în cauză de a mai opta, ceea ce ar fi, evident, discriminator. În fine, mai susține, față de situația de fapt, că Agenția Națională de Integritate nu a prezentat Camerei Deputaților decizia prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a confirmat starea de incompatibilitate, ci doar un certificat de grefă sumar, pentru a nu se observa că decizia nu prevede măsuri atât de severe cum ar fi restrângerea drastică a dreptului constituțional de a fi ales și încetarea impusă a unui mandat de parlamentar.

Autorul contestației mai învederează aspectul depășirii competenței disciplinare a Camerei Deputaților, aflată în Legislatura a VI-a (2008-2012), de a decide încetarea unui mandat din Legislatura a V-a (2004-2008). Parlamentarii unei legislaturi nu pot avea nicio calitate de a decide asupra faptelor puse în sarcina unor parlamentari din legislaturi anterioare. Chiar dacă persoana fizică poate fi aceeași, mandatul este altul, iar competența disciplinară nu se poate transmite de la o legislatură la alta, fiind de esența parlamentarismului caracterul eminent colețial de funcționare a Camerelor, inclusiv sub aspectul rezolvării aspectelor disciplinare.

În plus, mai susține că luarea măsurii contestate era și prescrisă, întrucât de la survenirea momentului de incompatibilitate au trecut mai mult de 3 ani, împlinindu-se termenul de prescripție prevăzut în mod imperativ de art.26 alin.(3) teza finală din Legea nr.161/2003.

Constatarea încetării de drept a calității de deputat, prin desființare abuzivă și cu consecința complementară a interdicției de a mai candida în decurs de 3 ani, pentru

aceeași demnitate, restrânge grav dreptul autorului sesizării de a fi ales și afectează, în același timp, dreptul alegătorilor care l-au ales de a-i reprezenta în Parlamentul României.

În final, semnatarul contestației solicită ca, în cazul în care Curtea Constituțională va aprecia că sesizarea sa nu se înscrie în atribuțiile instanței constituționale, aceasta să „decidă care este instanța națională competentă din punct de vedere funcțional față de realitatea că este imposibil ca restrângeri atât de severe ale unor drepturi fundamentale, cum este dreptul de a fi ales și dreptul de a alege, să nu poată fi apărute prin exercițiul liberului acces la justiție.”

IV. În conformitate cu dispozițiile art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președintelui Camerei Deputaților pentru a exprima punctul de vedere al Biroului Permanent al Camerei Deputaților asupra acesteia.

Președintele Camerei Deputaților nu a transmis Curții Constituționale punctul de vedere al Biroului Permanent al Camerei Deputaților asupra prezentei sesizări.

V. În temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 21 septembrie 2012, Curtea Constituțională a solicitat secretarului general al Camerei Deputaților următoarele documente:

1. Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților din care rezultă motivele ce stau la baza propunerii de încetare a mandatului de deputat a domnului Sergiu Andon;

2. Stenograma ședinței Plenului Camerei Deputaților în care a fost adoptată Hotărârea nr.30/2012.

Prin Adresa nr.3977/51 din 24 septembrie 2012, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale documentele solicitate:

1. Raportul întocmit de Comisia juridică, de disciplină și imunități privind solicitarea Agenției Naționale pentru Integritate de constatare a demiterii de drept a domnului Andon Sergiu din calitatea de deputat, de către Camera Deputaților, adresat Biroului Permanent al Camerei Deputaților, care face referire, detaliat, la următoarele aspecte:

- desfășurarea cronologică a momentelor procedurale, debutând cu informarea adresată de Agenția Națională de Integritate la data de 6 aprilie 2012 Biroului permanent al Camerei Deputaților cu privire la constatarea stării de incompatibilitate în care se află domnul deputat Andon Sergiu, certificată de actul de constatare din 1 iunie 2009, definitiv, anexat; contestația formulată de domnul deputat Sergiu Andon împotriva acestui act de constatare al A.N.I.; Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care a fost respins recursul formulat de domnul deputat Sergiu Andon împotriva Sentinței civile nr.2930/13.04.2011, prin care Curtea de Apel București a respins contestația;

- punctul de vedere al domnului deputat Sergiu Andon prezentat, la data de 18 aprilie 2012, Comisiei juridice, de disciplină și imunități, precum și dovezi transmise de acesta cu privire la litigiul în care se află cu Agenția Națională de Integritate;

- procesul-verbal al ședinței din 3 iulie 2012 a Comisiei juridice, de disciplină și imunități, la care au fost prezenți 14 deputați din totalul de 22 de membri, în care s-a hotărât, cu majoritate de voturi (12 voturi „pentru” și 2 voturi „împotrivă”) că domnul deputat Sergiu Andon nu se află în stare de incompatibilitate, cu consecința transmiterii acestei propuneri plenului Camerei Deputaților; cu același prilej, s-a formulat și o opinie separată în favoarea constatării stării de incompatibilitate și pentru demiterea de drept din funcția de deputat a domnului Andon Sergiu, începând cu data constatării stării de incompatibilitate;

- în ședința din 6 iulie 2012, Plenul Camerei Deputaților a hotărât să restituie Comisiei juridice, de disciplină și imunități raportul, în original, pentru a fi rediscutat;

- în urma reexaminării, Comisia juridică, de disciplină și imunități, în ședința din 3 septembrie 2012, la care au participat 18 deputați, din totalul de 22 membri, pe baza votului exprimat (14 voturi pentru constatarea stării de incompatibilitate și 4 voturi împotrivă), a hotărât, cu majoritate de voturi, să propună plenului Camerei Deputaților să constate încetarea mandatului de deputat a domnului Sergiu Andon, ca urmare a rămânerii definitive și irevocabile a Sentinței civile nr.2930 din 13 aprilie 2011 a Curții de Apel București - Secția de contencios administrativ și fiscal, cu consecința menținerii

ca legal și temeinic a actului de constatare din 13 aprilie 2009 emis de Agenția Națională de Integritate.

2. Extrasul din stenograma ședinței Camerei Deputaților din data de 11 septembrie 2012, din care rezultă că a fost prezentat Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități, că s-a dat apoi cuvântul domnului Sergiu Andon, care nu a dorit, însă, să intervină, că s-a dezbătut, fără obiecții, titlul și articolul unic al proiectului de hotărâre și s-a votat, cu 220 de voturi pentru, 5 împotriva și 11 abțineri, proiectul de Hotărâre privind constatarea încetării unui mandat de deputat – al domnului deputat Sergiu Andon.

De asemenea, în temeiul art.76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 21 septembrie 2012, Curtea Constituțională a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să transmită, în copie conformă cu originalul, Decizia nr. 1.807 din 3 aprilie 2012 prin care a fost respins recursul declarat de Andon Sergiu împotriva Sentinței civile nr. 2.930 din 13 aprilie 2011 a Curții de Apel București - Secția de contencios administrativ și fiscal.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin adresa înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.5683 din 26 septembrie 2012, a transmis documentul solicitat.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, documentele suplimentare atașate la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Camerei Deputaților nr.30/2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat, prin raportare la prevederile Constituției și dispozițiile Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.1) din Constituție și ale art.1, 3, 27 și 28 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Camerei Deputaților nr.30/2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat.

În ce privește legalitatea sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei cereri, se constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității hotărârilor plenului Camerei Deputaților la sesizarea președintelui Camerei Deputaților, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați. Aceste dispoziții legale enumeră strict și limitativ subiectele de drept ce au vocația de a sesiza Curtea Constituțională în scopul constatării ca neconstituționale a hotărârilor parlamentare, orice altă persoană ce nu este inclusă în sfera subiectelor de drept determinate de art.27 alin.(1) neavând calitatea legală de a exercita dreptul la acțiune în temeiul acestor dispoziții.

Instanța de contencios constituțional observă că prezenta cerere a fost formulată de domnul Sergiu Andon în mod individual, în calitate de fost deputat. Astfel, Curtea Constituțională a fost sesizată la data de 14 septembrie 2012, iar în urma adoptării Hotărârii Camerei Deputaților nr.30/2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.647 din 11 septembrie 2012, calitatea sa de deputat a încetat de drept, respectivul loc de deputat devenind vacant. Curtea reține că momentul sesizării Curții sau un eventual caracter tardiv al cererii nu constituie impedimente dirimante în soluționarea prezentei sesizări, ci lipsa calității procesuale active a autorului cererii, în raport de condițiile reglementate de art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992.

Pentru motivele arătate, Curtea constată că prezenta sesizare urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu îndeplinește cerințele formale prevăzute de art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992 pentru ca instanța de contencios constituțional să fie legal investită cu soluționarea acesteia.

Curtea observă, în acest context, că, în actuala redactare, Legea nr.47/1992 nu cuprinde dispoziții distincte referitoare la procedura specifică soluționării sesizărilor referitoare la neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare. Această atribuție a fost conferită Curții, în virtutea prevederilor art.146 lit.1) din Constituție, prin modificările introduse la art.27 alin.(1) de articolul unic pct.1 din Legea nr.177/2010 pentru

modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.672 din 4 octombrie 2010. Textul art.27 alin.(1), astfel modificat, cuprinde completări doar în privința introducerii, în sfera actelor ce pot fi supuse controlului de constituționalitate, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, fără ca legiuitorul să fi operat vreo modificare sau completare și în privința subiectelor de drept ce au calitatea de a sesiza Curtea Constituțională. Prin urmare, și în cazul contestării hotărârilor parlamentare, persoanele care au dreptul de a se adresa Curții Constituționale sunt aceleași – strict și limitativ reglementate de art.27 alin.(1) – cu cele ce au calitatea de a contesta regulamentele parlamentare sau dispoziții din acestea.

Or, față de această realitate juridică, Curtea observă că ar fi necesară o distincție a subiectelor de drept ce au calitatea de a se adresa instanței constituționale pe calea contenciosului constituțional, în raport de categoria actelor prevăzute de art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, respectiv, regulamentele Parlamentului, pe de o parte, și hotărâri parlamentare, pe de altă parte, așa încât și parlamentarii vizați în mod direct de hotărârile individuale ale Parlamentului să aibă vocația de a se adresa personal Curții Constituționale. Atribuția Curții de a se pronunța asupra constituționalității hotărârilor Parlamentului se circumscrie conceptului de justiție constituțională, specializată și, dată fiind natura actelor supuse controlului, se justifică cerințele speciale, necesar a fi întrunite pentru exercitarea dreptului de acces la acest tip de justiție. De vreme ce și hotărârile parlamentare individuale pot fi supuse *de plano* controlului de constituționalitate, este necesar și justificat ca și deputatul sau senatorul în cauză, vizat în mod direct de respectiva hotărâre, să aibă acces la justiția constituțională prin exercitarea în mod individual a dreptului de a sesiza Curtea Constituțională.

De altfel, în același sens s-a exprimat Curtea și prin Decizia nr.727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.477 din 22 iulie 2012, considerând următoarele: “în cadrul procesului legislativ de reexaminare a dispoziției

neconstituționale [art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992], fiind vorba de o atribuție distinctă ce i-a fost conferită Curții, aceasta ar trebui să fie reglementată într-o secțiune distinctă, după Secțiunea privind controlul constituționalității regulamentelor, care să cuprindă procedurile ce urmează a fi aplicate, specifice noii reglementări, efectele deciziilor Curții Constituționale, prin care se constată neconstituționalitatea hotărârilor Parlamentului, corelarea cu dispozițiile art. 2 alin. (1) și art. 11 alin. (1) lit. A.c) din Legea nr. 47/1992.”

În ce privește solicitarea expresă a autorului sesizării, ca, în cazul unei soluții de respingere ca inadmisibilă a cererii sale, Curtea Constituțională să „decidă care este instanța națională competentă din punct de vedere funcțional față de realitatea că este imposibil ca restrângeri atât de severe ale unor drepturi fundamentale, cum este dreptul de a fi ales și dreptul de a alege, să nu poată fi apărute prin exercițiul liberului acces la justiție”, Curtea, în urma studierii documentelor atașate la dosar, constată că autorul sesizării, în cursul soluționării procesului având ca obiect anularea actului emis de Agenția Națională de Integritate, a epuizat căile de atac prevăzute de lege și, totodată, a exercitat, în cadrul aceleiași cauze, și dreptul de a sesiza Curtea Constituțională prin invocarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție soluționată prin Decizia nr.876 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.632 din 5 septembrie 2011. Prin urmare, autorul sesizării a avut posibilitatea de a se prevala de toate mijloacele legale de apărare, astfel încât acesta nu poate invoca, în mod întemeiat, încălcarea accesului la justiție, reglementat de art.21 alin.(1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. 1) din Constituție și ale art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Hotărârea Camerei Deputaților nr.30/2012 privind constatarea încetării unui mandat de deputat.

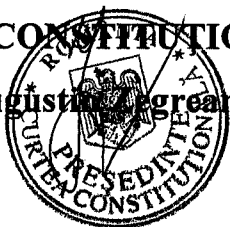
Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 10 octombrie 2012 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,**

Augustin Zegrean

**MAGISTRAT-ASISTENT,
Claudia-Margareta Krupenschi**